

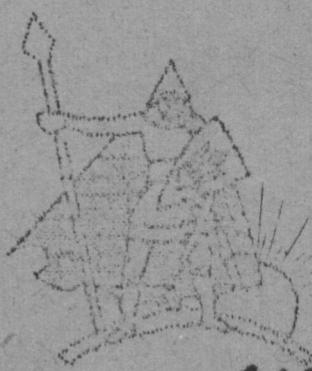
# ЗА МАЙБУТНІ

UKRAINIAN WEEKLY „FOR THE FUTURE”

“...В людині, затям,  
Лежить ненайдана сила...”

“С погляд у того жорстоко прямий,  
Хто смерті заглянув у вічі!”

/з поезій С.Ольжича/



РІК ІІ

Число 17.

Мюнхен-Фельдмюнхен 11.8.1946

11.8

УКРАЇНСЬКИЙ  
621  
МУЗЕЙ-АРХІВ

О, слава тим, які не піддалися  
Солдкій грі вабливої спілки,  
Які, - як гордкі Ганибаль колись, -  
В смертельним ворогом не склали спілки,  
Кого трона вела у гірю вись,  
Хто но уявив дарунок шух і грілку,  
А в тундрі, тайбому й тайгу поїс  
Пшеничний шум і пелости беріз.

/Ю.Клен - Прокляті роки/

### ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

Великий князь Святослав ви-  
лишив по собі трьох синів: Ярополка,  
Олега і Володимира. По смерті батька  
Ярополк, що в історію перейшов як  
"окаянний", підступно вбив брата О-  
лега. За це Володимир вступив проти  
нього війною, в якій Ярополк і згинув.  
В того часу кн. Володимир став Вели-  
ким Київським Князем.

Родячи, яким почастило на  
руїнах української держави побудо-  
вати пізніше свою імперію, присво-  
ють собі цю лискучу в події добу  
спорідненого собі слов'янського  
племені тоді, коли слов'янське плем'я  
росіян у той далекий час ще формувалось  
в лісах Півночі, асимілюючи  
в собі фінські племена мордії і  
чувашів і на історичний шлях ви-  
ступило далеко пізніше.

В перші часи свого княже-  
ння Володимир упорядкував київсько-  
князівство, освяблисено братовінчую  
війною. Дальнім їю чином було  
кілька походів проти степових на-  
ціоніків печенігів, що перекинувши  
з праматері народів Азії, зблиглились  
до Дніпрових порогів.

Марші торговельні зносини  
з першою тоді державою схіта Візан-  
тією /теперіша Греція/, Володимир  
не міг не розуміти переваги куль-  
турної Візантії над іншими країнами,  
хоч і багатими в природній ба-  
гацтва.

А по посісм культури яви-

лося християнство - то Володи-  
мир рішив пороности його на рід-  
ний ґрунт. Та це не було так  
легко. Мітома подав нам пів-ло-  
гендарну історію про те, як грець-  
кі ціарі не хотіли віддати свої  
своетри за князя-чужинця, до  
й до того ідолопоклонника, як  
змусив їх до того Великий Князь  
походом на візантійські землі.  
Та щоби порівняти з візантій-  
ськими імператорами, кн. Володимир  
був мусів прийняти борщий христі-  
яниство і вже як християнин нака-  
зув хреститись Київу.

Сталось цо 28. VII. 988 р. Хоч  
уже йперед тим багато скромних  
князів прийняло постійки христі-  
яниство, а навіть вже кн. Ольга бу-  
ла християнкою.

Враз з христіанською вірою  
в Київ прибуло багато візантій-  
ських священиків, по побіч широ-  
ння християнства по всім тож заснова-  
ти школи, монастири та церкви. Ні-  
чимось християнська віра, христі-  
яниська мораль і культура.

Тут, у золоторіхії Києві,  
благословенним колись од апосто-  
ла Андрія, повстас Фортеза хри-  
стяниства. А золоті куполи св.  
Софії, що її буде пізніше кн. Я-  
рослав Мудрий, кидаюти з київських  
гір проміння на дикому поган-  
ську до північ, заховану в лісі.

Так, північ прийняла християнство і його культуру від українського християнського вже півдня.

Та коли на вікраїнському пів-  
дні церква була посередником і  
захисником народу часто перед  
сваволею та безправством князів,  
московська церква навіки підпо-  
риджувалась абсолютній, якотич-  
ній владі царів /Іван Грозний,  
Петро І/.

Це вже було наслідком одмінних психологій нарків.

До того ж українська церква боронила самостійність і відрізницю українського народу. Досить згадати Петра Могилу та І. Тукальського.

І коли почалась твоютись московська царська, а потім російська імператорська держава, вона в першу же чергу низили князів української церкви. Коли їх не стало обмосковлення народу пішло стомилевими кроками вперед.

Українська церква, це церква, яку діло нам христяни України величим Князем Володимиром. Вона принесла нам християнську культуру, мораль, любов ближнього і любов Батьківщини. Вона скріпила в нас ці прикмети, що дозволили нам піти ці всі історичні буревії, пекло на землі та ватники ім ми і снуємо до сьогоднішнього дня, як народ, і як народ існуватимемо.

С. Левченко.

## Сьогоднішній Львів

Дякі американські українські газети приносили описи очевидців теперішнього Львова. На цьому місці подаємо їх кілька після ці

Советсько відда змінило наз-  
ву старинного історичного міста на  
"Уков".

Головний двірць і Підзамче  
відносять головному двірці написі  
в російській та українській літературі.  
Двірці прикрашенні малюнками

з більшовицької революції. Направляють та розбудовують головний двірочі пімоцькі полонені. Фабрики, по стояли недалеко двірця, головно при кінці вул. Городоцької, почищені. Будинок української гімназії при вул. Львав Сапіги, який за німців був поромінний на шпиль, остався і тепер шпіталем. Будинок колишньої української гр. кат. Духовної Семінарії знищений разом з церквою. Заклад Оссолінських дошо знищений, тепер поромінний на друкарню.

Собор св.Іра остав ненару-  
шоний, але тепер переміщений на  
православну російську церкву і  
є в руках червоної армії. Амори-  
канський вояк, що був у Львові  
28.3.1946 бачив при брамі вій-  
ськову варту. Весь час бачив  
він, як в'їздили та виїздили  
з забудовань св.Іра вантажні  
авто, прикриті полотном. Люди  
сповідали йому, що це вивозили  
святоюрські скарби. На площі  
було новно пітер біля них по-  
рихизувані коні.

Крім собору св. Миколая мали  
ще такі пореміщені українські  
гр. кат. церкви на російсько-  
православні: на Івано-Франківщині і на  
Волині, Богданівці, Волоська церква оста-  
ла ненарушенна. Її обслуговували  
два ос. Василіянин, заявив, що може  
на виголомувати проховіди по укра-  
їнськи, але треба їх продати  
предложить до цензури. Прообра-  
жанська церква зачинена.

Дім "Просвіта" в ринку  
сильно знищений. Всі бібліотеки  
мали вивезти в глиб Росії. Буди-  
нок "Дністра" пройменовано на А-  
торг. Народний дім / вул. Вірмен-  
ська - Рутовського / перейменовано на  
"Гостинницю Красного Салдана".

Одна одніока українська гі-  
навія міститься в будинку колиш-  
ньої гімназії при вул. Баторія

Вулиця, що за Австрії мала назву  
Кароля Людвіка, поляками пораймо-  
вана на Легіонів, за німецької  
окупації названа вул. Гітлер тобто

має назву вулиці Сталіна. Міський театр частинно знищений. При цій вулиці є кілька книгаронь з українськими написами, а в них продається київські комуністичні видання. Пам'ятник Міцковича і статуя Преч. Діви на Марійській площа зволни.

На вулицях чути російську мову, потім польську, а на третім місці щойно українську.

Як на вулицях так і по до-  
мах видко чужих людей. Нажуть що  
це кіргізи, калмики і інші азій-  
ські племена. Колишніх мешканців  
Львова як би вже не було. Іх мали  
зивезти на Сибір. Ті, по ще сильні  
щоночі дійшли, поки НКВД їх не  
схопив. Національне питання у дав-  
ньому розумінні топер у Львові  
не існує.

E I L C

Для того, щоби вибрати собі найкращі умовини в майбутнім переселенні за океан, умовини праці й життя на новій батьківщині, мусимо залегідь, хоч приблизно, із пізнати, визнайомитись залегідь з ії особливостями. Багато говориться і пишеться зараз про Канаду, Аргентину, Бразилію і ін. Чомусь то про республіку Чіле нігде не згадується.

Республіка Чіле займає за-  
хідну частину південної Америки.  
На північ від неї лежить Перу, а на  
схід Аргентина. Вузькою полосою  
коло 200 км вона тягнеться з пів-  
дня на північ вздовж Тихого Океану.  
Не дивлячись на те, що простір її  
не менший від просторів Німеччини,  
населення Чіле ледви перейшло ци-  
ру 5 000 000.

Як і Аргентина, так і Чіле було колись еспанською колонією, а тому й державна мова є еспанська.

З кількості населення бачимо, що густота населення Чіле є дуже незначна, особливо в північній Чілі і Патагонії /одна з провінцій./ На 1 кв. кілометр припадає тільки 2 особи.Хоч і в найбільш

заселенім - середнім Чілі, густота ця не перевищує 24 особи на кв.кілометр. в Анди, що відділяють Чіле від Аргентини, надають тон ці-  
країні.

Дідсоння Чілс різноманітний. Зими майже не буває. На півночі клімат дуже сухий, дощі бувають дуже рідкі, на півдні більш рівномірний зі значими опадами. На півночі рік є малої улітку вони висихають.

Зовсім інакше на півночі. На півночі хліборобство можливе тільки при застосуванні штучного наводнення, на півдні - умовами цілком нормальні, європейські. В північній Яїлі багато я пустинь, придатних тільки на насосицька для кіз, лям і гуанако. Центральне Чіле, завдяки приміненню штучного наводнення змінило цілком свою півтуру.

Пшениця, лісцерна, навіть то-  
полі - характерні для загаль-  
ного пейзажу.

Південне Чіле або пісиста, покрите великими лісами, тут, щоби лісові землі повернути на поля, треба вложить багато праці для вирубування ліса. Лісів є багато і в Патагонії — переважають вічно зелені букові поросли; є також і ширмількові ліси.

На півдні Патагонії є величезні степи, що забезпечують випас приблизно 2 000 000 овець річно. А як раз Патагонія є найменше заселеною, а тому ці можливості не є використані.

До приходу європейців ту-  
земці не знали в Чіле коней.  
Розповсюджені тут лами, гуанако  
і інші породи, споріднені з  
верблюдами - звірята дуже неви-  
багливі на іжу і тому їх особ-  
ливо держать в північнім Чіле.  
В Чіле є дуже багато птахів.  
Кондор - гірський орел - є в  
гербі Чіле. Різного роду папугай  
роблять великих шкоди, налітаючи  
масово на овочеві сади. Гадюк  
на просторах Чіле не має. За те  
кімнатні мухи і комарі дуже до-

В ЗНАКИ МОШКАНЦЯМ.

Населення Чіле - чілійці, народ, що повстив від змішання еспанців з автохтонами, яких в Чіле зараз не більше 120-125 тисяч. Чукинці в Чіле 8-9%.

Чілійська аристократія не уявляє собою якоїсь замкнутої класи і доступ в її ряди є цілком можливий та підставовою її є не багатство чи давність роду, а освіта й політичний вплив. Серед членів в невеликий відсоток ніби "руських" - на ділі ж це виселенці чи то з Польщі, чи з Росії, переважно юди.

В північному Чіле є розвинена промисловість. Добування салітри становить основу промисловості. До того треба додати, що на вивозі салітри Чіле базує свій державний бюджет. Там добувають золото, срібло, мідь, вугілля і ін.

Середнє і південное Чіле є хліборобське. Плакають там пшеницю, ячмінь, овес, кукурудзу і картоплю.

Садівництво на всіх просторах Чіле плекається, а також розвинення там с виноградництво, плекають цитрини і помаранчі. Нерод садівництвом стоять велики перспективи. Чіле може стати одною з передових країн по продукції овочів. Ратомість цукровий буряк майже не розвинений і держава є сильно заінтересована в тому, щоби його розвинути. Планується там позиціонувати культуру цукрового буряка спроваджуючи з Європи колоністів, обізнаних в працю при них.

Бджільництво так само  
нас не обмежені можливості. /На  
півдні і літом і зимою бджола  
може черпати взятки з квітів./  
В південній Чілі є тож можли-  
вості для скотарства. Молочна  
господарка стоїть на високі  
Господарка там, єде прямі терни.

Історично склалися там так умови, що земля належить поміщикам. Ці віддають землі в оренду, даючи від себе зерно на засів. Арендатор зі свого

боку вкладає прашо і зупиняє

Промисловість мало розвинута і заложна від того, який буде націлив колоністів, в яких Чіль довший час буде мати запотребування. Не вистарчає теж і кадрів фахового робітництва.

Держана є зацікавлена в спр-  
ві спровадження робучих рук.

В 1978 р. організовано "Колонізаційну Касу", завданням якої є скуповувати від поміщиків землю, організувати її для колоністів, провадити меліорацію, будувати будівлі, давати позички окремим колоністам або організаціям і т. п. Склад "Ради Каси", до якої входять представники колоністів, затверджує президент республіки на 8 роки. Надані землі від 20-50 га. Цю землю "Каса" продає за виплату на довгий речі нець. На неї мають право особи від 20-50 років і старші, що мають дорослих дітей, що не були судово карані. Більше одного наділу не можна купувати.

Президент республіки має право передавати деякі надії бозкоштовно коли колоніст має матеріальні засоби, що відповідають 10% гарантії земельного наділу. Земельний наділ оставає під контролем "Каси", тільки поки не буде синажентий колоністом, після чого наділ стає власністю колоніста.

C. II

000

Bi cbita

Як доносить "Нью-Йорк Таймс" рада міністрів має проект утворення тринадцяти адміністративних одиниць на німецькій території. П'ять з них були б під контролем союзів, 4 під контролем Великобританії, 3 під контролем США і 1 під контролем Франції. Район Рури мав би бути під спільною контроллю.

Англійська газета "Дайлі Мейл"  
 пише: "Подорож маршала Нонтгомері  
 зв'язана з планом утворити в по-  
 луднівій і сородній Африці велику  
 кількість летовищ, атомових фабрик  
 на відстань 1 000 миль від можливих

ворожих баз".

Як доносить українська ка-  
надійська преса в Канаді зібра-  
ною до тепер на українських бі-  
жонців 100 000 доларів.

Пересічна людина потребує  
для здоров'я найменше 2'700 ка-  
льорій денно. В Іспанії, Порту-  
галії, Німеччині, Австрії, Фінлян-  
дії, Польщі, Чехарії, Румунії  
та Боснії споживають тільки  
1'900 кальорій денно. Від 2'100  
до 2'500 кал. денно на особу  
припадає в Греції, Франції, Чех-  
ії, Швейцарії, Голландії, Люксем-  
бургу, Бельгії. Поверх 2'800 ка-  
льорій припадає денно в Данії  
і Німеччині.

Цього року американські  
вчені, по досліджені погоду  
для цілей маринарки, вживають  
німецьких ракет У-2 для розслі-  
дження погоди високо над зем-  
лею. Така ракета може полетіти  
й до 95 миль вгору. А що буде  
мати такі знаряддя на собі, що  
будуть записувати автоматично  
тепло й холод та вологість, то  
можна буде установити вченим  
багато діяного про стан погоди  
у найвижчих шарах повітря. А з  
того можна буде зробити виснов-  
ок, який вплив мають вищі  
шари повітря на стан погоди  
при землі.

Як подають часописі з Ва-  
шінгтону, вкоротці вирушить до  
південного бігуні виправа. Ко-  
мандантом цієї експедиції буде  
норвег Фінн Ронні, знаний  
співпрацівник адмірала Бірда.  
Вінко Ронні був товаришем і  
довголітнім приятелем Амунд-  
сена.

Перша советська експеди-  
ція виїхала на Курильські о-  
строви. Ботаніки, зоологи, гео-  
логи та інші спеціалісти - у-  
часники цієї експедиції мають  
перевозити докладні розсліди-  
ціх островів, зібрати матеріали

для праці про ці острови.

Відроджена останнього десяти-  
річчя в євроазійській арктичній  
області займи епохальні переміни.  
При великій вкладі енергії та  
матеріальних засобів Росія зуміла  
розв'язати три проблеми: посолництво,  
постійної лотунської та метео-  
логічної служби і комунікації.  
північним морським шляхом. Цю сиров-  
ну ділю улогчил факт, що впродовж  
20-ти років останніх наступило певне  
огріття в арктичних районах та  
границя ледівців в пересунулася.

Вздовж берегів Ледового Оке-  
ану новстала густа сітка обсерва-  
ційних пунктів. Завдяки співпраці  
великих криголомів та відновідно  
будованіх кораблів комунікація  
 стала можлива без більшого ризика.  
При гирлах рік виростають міста,  
з яких людність приростає. Евро-  
пейську базу опанування Арктики  
пересунено під час війни з німе-  
цькою базою в пристані Чагадан  
над Охотським морем. Далішими  
важливими стаціями є Наріян Мар  
при гирлі Печори, острів Ділсона  
при гирлі р. Сніссю, Хатанга, при-  
стань Тіксі і Анадир /на півдні  
від півострова Чукчів./

Арктична область має по-  
достатком металів та шахтних  
камонів, а також і вугіль.

Нозаложю від праць  
вздовж побережя Ледового Океану,  
наступ на Арктиду ведуть з пів-  
дня, будуючи багато нових залізни-  
чих шляхів для помочі полонених чи  
допортованих.

ooooooooooooooo

### Яків Буркгардт

### До проблеми політики

Яків Буркгардт, швейцар-  
ський історик культури  
/1818-1897/ наложив боз  
сумніву до найвизначніших  
мужів Європи. На цюму місці  
даємо короткі думки з його

творів, що сьогодні, по стільки роках не стратили своєї актуальності, а навпаки, як би були писані сьогодні.

Род.

00

Чим менше насильство є повно  
свого правного походження, тим  
більш є хочо його тиснути, щоби  
всьому правному довкругу особе  
зробити кінець.—

Ролівія різьбить в рішальнім духовім моменті рисоу душі нареду якої ніколи вже не дастесь затортити. І якщо пізніше всі брами до св обідної культури були б відчинені, то нахіл або навіть найкращий нахіл до перед тим затортого вже пройшав.

Найінтригініше студіювання історії батьківщини є та, що розглядає батьківщину в паралелі та ~~ав~~ язку зі світовою історією та її законами, як цілість всієї країни щільноті світа, спроміненої тими самими проміннями, що сіяли мінші часи й народам, та загрожені тими самими причинами та колись заподіячена та сама вічна ніч та те саме даліше буття в величі загальнім напливі.

- подав  
бік.

## Довкруги справ вігнанців

Як подає "Християнський Ілях"  
що в цьому році мають спровади-  
ти до Америки 600 українських  
сиріт. Еаклик у цій справі ого-  
ласив в українських часописах  
за складом Український Допомо-  
говий Комітет. В закликіу сказано  
що на ту ціль Комітет зложив  
уже 50 000 доларів, по вистаріти  
на забезпоку коштів подорожі по-  
кило для 250 дітей із західної  
Європи. На кошти спровадження  
дальших 850 дітей Комітет потро-

бує що 70 000 долярів, що їх споживається зібрати в найближчому часі.

В Комптоні <sup>о</sup>Баварія/ повстар  
перший "Урях праці для ДП" завда-  
ння якого є організація праці се-  
рвіс ДП в Німеччині.

Як зацінням УНРРА є опіка  
над насильно імпозоними людьми  
різних національностей, відпочинок  
для них після "добродійств" на-  
цістського режиму і необхідно  
відшкодування випробованої от ужо рошу,  
так зацінням уряжу праці при  
УНРРА є забезпечення ДП працю.

Аліяни бажають, щоб Ні-  
моччина була економічно відбуло-  
вана. Інакшо цього й бути не може  
для привароння й стабілізації  
нормального життя народів.

Сотки тисячай Д.П. мусять також взяти участь у відбудові цього життя до часу переселення в інші краї.

Вони можуть працювати також і своїми колективами.

І рядині праці ДП боронитимуть  
права робітників в ДП і захистимуть  
збільшений харчовий принцип.

Тако завдання "Уряду праці ДП" в Комптоні.

JII

Часопіс "Саарбрюкен Цайтунг" приніс при кінці травня таку віс-  
тку:

Аргентина потребує людей. За вістками з добро поінформованих джорол аргентинський уряд водо-топор пороговори з метою запобігти собі волнику кількість імігрантів з країн Європи, Африки й Азії. Аргентинський уряд виробив уже широкі плани іміграції, які передбачують приїзд 200 000 поляків, 100 000 югославян, 20 000 українців, 20 000 сирійців, 50 000 осетонців та латвійців та 5 000 арабів. Іміграція цих людей мала б бути розкласона на 3 роки.

Боягувши відносини з дружиною, він вже  
загинув.

## Наций Өйткөтөн:

## Розмови

-Добрый день, Молчанко!

-Доброго здрав'я, я, Пріоринько!

— Ой но штай голубонько. Іду з тол "урні". Закортіло мені провідти мою картку в картоці. Но ж бо їх думали. Все вірно, а само головно перекрутили, як самі хотіли. А я ім так товкало, що вийду тільки до Південної Америки, нікуди більше, ні за які гроші. А вони — Бразилія та що якесь Шкарлятина чи там Аргентина. Я нарешті вибрала Південну "морину". Там і підсолніння нашо, но жарко й но холодне, пшениця ростить, гарбузи і навіть грушки там варять. А вони мені Бразилію. Та підумайто: Бразилія то ж другий Сибір. Пів року жарить, як сковороду на вогні, а пів року мерзливо отрашно. Ні, ця "урна" не допомагає, а наїпаки.

— Так, так, кумасю-кую Малашко. — А щи чули новину? Ні? Вчора Кіндрат посварився в жінкою, позно окоро розійшутися. От тоді сміху буде, як то вони своїх трьох дітей розділяти будуть. Тож чутъ не забула: сьогодні Аморіка широборувала атомну бомбу на морі. От страх, як розірвалась, то все почорніло, як земля. Піароплан, як явником зливало. Всі люди погибли, як мухи. Навіть пацюки і кози подохли. Нічого так ні шкода, як кіз. Такі ловкі тварини. Одна тільки синя міскочила в воду і врятувалась. А гама-промоні з вогном піднялісь на 20 000 кілометрів і пітиснули всі хмарі. Ого в нас і дещо кожний день, бо звідти хмари сунуться. Прещай, оостро.

-Бувай здоровा. Так кажеш гама промоні? О, Годпоши!

Дручи до дому, Парася зустріла Жимку, що йшла з ідальні. Вона носила масло, цукор і дві банки м'яду.

— Цо сьогодні на обіді вомі—

хаючись заштала Парася. «От, году-  
ють, і що все дякуючи "урні"! Шоб  
ми боз цієї "урні" робили! І годув  
і одіває і порозвинить, і встачути  
і лягаючи спати я все молю Бога;  
а є по люді, що лягуть ії. І як ім  
язик по всіхно, лінвуюсь. А щи чули  
новину, Хімо Кіцдрат розвівся з  
жінкою а зараз розділюють і б'ють-  
ся за тітої. А про бомбу чули. Ви-  
пробували атомну бомбу на морі,  
всі згоріло в попіл, а попіл під-  
нявся на 20 000 кілометрів вгору,  
зитиснув усі хмари. А ці хмари  
припливли сюди і око в нас і лів  
кохний донь, як з відра, дом. Одна  
тільки синя спаслась. Вона впала  
в воду і гризла прокляті

— Як то Гамала?  
Та кажу ж вам, іла ці промокі, чо  
роз то і спаслась. Щіду до Івани-  
чкої, кажуть, сріння є, то розповіді-  
мий про історію. Продайто...  
Як бачите, і язик но всіх...

Іван Штгчка.

00000000000000000000000000000000000000

## Культурна хроніка:

На молочній дорозі відкрито нову зорю, по є відміна від зорі  
на 10 000 сім'янних років. Вирощеної  
її відкрито що 1943 р., але про-  
ної стало пойно тепер відомо, бо  
цьому порошку жалі воєнні похід.

/УПС/ Накладом В-ва "Колумбія Ріверсайд Прес" з'явилася в Америці книжка: "В долітчного ювілії: Росія, Україна і "Америка". Книжка охоплює історію останніх 40 років, аналізує революції 1905 та 1917 рр., український візвольний рух, дипломатичну акцію українських делегацій рр. 1919-20, становлення Америки до Росії і України.

В Лондоні з'явилася по-англійській брошюра католицького дісемінарія Мішоля Доріка про українську католицьку церкву в Західній Україні п.з. "Охідні католики під радянським пануванням". Багато місця автор присвячує історії української церкви в Україні та в еміграції.

